

SEVGİ

Bunun üzerine Almitra, 'Bize sevgiden bahset...' dedi.

Ve o başını kaldırdı, insanlara baktı.
Üzerlerine sinen derin dinginliği duyumsadı.

Ve yüksek bir sesle konuşmaya başladı:

'Sevgi çizi çağırınca, onu takip edin,
Yolları sarp ve dik olsa da...

Ve kanatları açıldığında, bırakın kendinizi,
Telekleri arasında saklı kılıç, sizi yaralasa da...

Ve sizinle konuştuğunda, ona inanın,
Kuzey rüzgârının bir bahçeyi harap edişi gibi,
Sesi tüm hayallerinizi darmadağın etse de...

Çünkü sevgi sizi yücelttiği gibi, çarmıha da gerer.
Sizi büyüttüğü ölçüde, budayabilir de...

En yükseklere uzanıp, güneş'le
titresen en hassas dallarınızı okşasa da,
Köklerinize de incek ve onları sarsacaktır,
Toprağa tutunmaya çalıştıklarında...

Mısır biçen dişliler gibi sizi kendine çeker;
Çıplak bırakana kadar döver, harmanlar;
Kabuklarınızı, çöplerinizi ayıklar, eler...

Bembeyaz olana kadar öğütür sizi;
Esnekleşene kadar yoğurur;
Ve Tanrı'nın İlahi sofrasına ekmek olasınız diye,
Sizi kendi kutsal ateşine savurur...

Sevgi bütün bunları,
Kalbinizin sırlarını bulasınız diye yapar,
Ve bu biliş, Hayat'ın kalbinin bir cüzünü yaratır...

Ancak korkunun kıskacında,
Salt sevginin huzurunu ve hazzını ararsanız,
O zaman örtün çıplaklığınızı
Ve sevginin harman yerine adım atın...

Adım atın, kahkahaların tümünün olmadığı,
Sadece gülebileceğiniz mevsimsiz dünyaya,
Ve ağlayın, ama tüm gözyaşlarınızla değil...

Sevgi hiçbir şey sunmaz, sadece kendisini,
Hiçbir şey kabul etmez, kendinde olandan gayri...

Sevgi sahip çıkmaz, sahiplenilmez de;
Çünkü sevgi, sevgi için yeterlidir, tümüyle...

Sevdiğinizde, 'Tanrı benim kalbimde, ' yerine,
Söyle deyin, 'Ben kalbindeyim Tanrı'nın...'

Ve sanmayın yön verebilirsiniz sevginin akışına,
Çünkü sevgi, yolunu kendi çizer,
sizi değer bulduğunda...

Sevgi bir şey istemez, tamamlanmaktan başka...

Fakat seviyorsanız ve ihtiyaçların arzuları varsa,
Bırakın bunlar sizin de arzularınız olsun...

Erimek ve akmak, geceye şarkılar sunan bir dere misali,
Şefkatin fazlasının verdiği acıyı bilip,
Kendi sevgi anlayışınla yaralanmak
Ve kanamak, yine de istekle ve coşkuyla...

Şafak vakti kanatlanmış bir gönülle uyanmak
Ve bir sevgi gününe daha, teşekkürle uzanmak...

Sessizce çekilmek öğle vakti, sevginin vecdini duymak,
Akşamın çöküşüyle de, eve huzurla dönmek...

Ve uyumak, kalbinde sevgiliye bir dua
Ve dudaklarında bir şükür şarkısıyla...'

Halil Cibran